

Р Е Ш Е Н И Е № 240

Гр.Перник, 16.10.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на осемнадесети септември две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 335 по описа за 2009 година на Административен съд -Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на чл.118 от КСО във вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на С.С.П.,*** против решение № *****/13.07.2009 г. на ръководителя на ТП на ПОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/30.03.2009 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

С атакуваното решение на жалбоподателката е намален размера на получаваната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и е прекратено получаването на социална пенсия за инвалидност считано от 01.11.2004 г. Посочено е също така, че за периода от 01.11.2004 г. до 01.10.2009 г. лицето дължи възстановяване на надвзетите, суми от пенсия.

В жалбата подробно и аргументирано се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно на основанията по чл.146, т. 1, 2 и 3 от АПК. Иска се неговата отмяна, като се приеме,че пенсията е неправилно намалена и С..С.*** не дължи връщане на надвзетата пенсия,тъй като я е получавала добросъвестно.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата — Ръководителят на ТП на НОИ не се представлява в настоящето производство и не изразява становище по жалбата.

Административен съд - Перник , след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК , прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок от лице, което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол -решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган започва с заявление вх.№ МП -3282 от 16.02.2009 г. до Директора на РУ „СО". Към заявлението е приложено експертно решение на НЕЛК.

С разпореждане №*****/30.03.2009 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, е прието,че с експертното решение на НЕЛК на жалбоподателката е определена 70% ТНР с начална дата 24.10.2002 г. и срок на инвалидността 01.10.2009 г.

Въз основа на този документ е отменено разпореждане №*****/30.11.2004 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване и е намалена пенсията на С.С.*** за периода от 01.11.2004 г. до 01.10.2009 г. и е прекратена личната социална пенсия за инвалидност считано от 01.11.2004 г. В разпореждането е посочено, че надвзетата сума не следва да се събира, тъй като е получена добросъвестно и е приложим реда на чл. 114, ал.2 от КСО.

Срещу разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е подадено възражение вх.№1703/12.06.2009 г. от жалбоподателя, в частта относно прекратяването на социалната пенсия за инвалидност и намаляване размера на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Обжалването е по реда на чл.117, ал.1 т.2 от КСО. Ръководителят на ТП на НОИ се е произнесъл с решение № 50081039147.05.2008 г. и е потвърдил отказа в частта, с която пенсията е намалена и го е отменил в частта с която е прието, че надвзетата сума не подлежи на възстановяване поради добросъвестност на лицето. В мотивите на решението подробно е преразказана цялата пенсионна преписка, като са описани всички подавани документи и как е действал компетентния орган. Също толкова подробни са и изложените правни аргументи, които обосновават крайното решение на Ръководителя на ТП на НОИ.

Предмет на обжалване в настоящето производство е това решение на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, постановено по реда и при условията на чл.117 от КСО. Актът е издаден от компетентен орган в рамките на неговите правомощия на по-горе стоящ административно-контролен орган. Доколкото с решение №*****/13.07.2009 г. е потвърдено отчасти разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване в съдебния контрол се включва и проверка на това разпореждане като първоначален акт.

Фактическата обстановка не е спорна между страните, спори се относно прилагането на правните норми относими към установените факти.

Със заявлението, с което е започнало производството пред административния орган е предоставено на длъжностното лице по пенсионно осигуряване експертно решение № 1550/22.12.2008 г. на НЕЛК. ЕР е издадено от компетентния орган по извършване на медицинска експертиза на работоспособността и е влязло в сила. Не е в правомощията на длъжностното лице да определя нито степента на настъпилата неработоспособност, нито кога е настъпило събитието, а следва да се съобрази с представените му документи. При прилагането на разпоредбите относно отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и отпускане на социална пенсия за инвалидност административния орган няма право на преценка, той действа в условията на обвързана компетентност. Представен му е документ, с което следва да се съобрази

Разпоредбата на чл.90, ал.1 от КСО сочи, че правото на социална пенсия за инвалидност се придобива от лицата, които са навършили 16 години и имат намалена работоспособност повече от 71%. В случая не е изпълнено второто изискване на закона-намалената работоспособност е 70%, началната дата от която това е така -24.11.2002 г. Ето защо към 01.11.2004 г., когато е отпусната за пръв път социална пенсия за инвалидност на жалбоподателя не е било налице едно от изискванията на правната норма-намалена работоспособност повече от 71%. След като е установено с експертно решение, че за минал период намалената работоспособност е 70% и този документ е представен на административния орган той е следвало да се произнесе. Ето защо правилно и законосъобразно по реда на чл.99, ал.1 на КСО е отменено разпореждане №***** от 30.11.2004 г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване. С правната норма е предоставена възможност на административния орган

да отмени свой акт в конкретно посочени хипотези. Една от тези хипотези е когато пенсията е отпусната неправилно, а в конкретния случай това е така.

Неправилно е бил определен и размера на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване, тъй като административният орган се е съобразил с по голям процент на нетрудоспособност-83,2%. След като считано от 24.11.2002 г. със задна дата на жалбоподателката е определена ТНР 70% със срок на инвалидност до 01.10.2009 г. административния орган е следвало да коригира размера на първоначално определената пенсия. Това е направено отново при прилагане разпоредбата на чл.99, ал.1, т.5 от КСО.

В този смисъл решението на Ръководителя на ТП на НОИ е правилно в частта, с която е потвърдено разпореждане № *** от 30.03.2009 г., относно прекратяване на социалната пенсия за инвалидност на жалбоподателката считано от 01.11.2004 г. и намаляване размера на отпуснатата лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

В останалата част, относно прилагането на чл.114, ал.2 от КСО, атакуваното решение е незаконосъобразно и следва да се отмени. При осъществения административен контрол Ръководителят на ТП на НОИ е приел, че жалбоподателката не е била добросъвестна при получаване на определената ѝ пенсия с разпореждане № **** от 30.11.2004 г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване. В мотивите на атакуваното решение е посочено, че С.С. е знаела за оспорване на експертно решение №2271/27.10.2004 г. на ТЕЛК-Перник и въпреки това не е уведомила административния орган по реда на чл.14, ал.1 от Наредбата за пенсиите за осигурителен стаж и възраст.

Изводите на административния орган не се споделят от решаващия състав.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на връщане от осигурените лица. Добросъвестността се предполага до доказване на противното. Съдът намира за установено по делото, че жалбоподателката не е укривала факти с правно значение относно дължимостта и размера на отпуснатата ѝ пенсия. Дори да е знаела за оспорване на експертно решение №2271/27.10.2004 г. на ТЕЛК-Перник от нейният работодател С.С. не, е могла предварително да знае резултата от този спор и как той би се отразил върху оценката на нейната работоспособност.

Добросъвестността при получаване на осигурителни плащания не е дефинирана легално в разпоредбите на КСО. Тя е налице, когато осигуреният е със съзнанието и субективното отношение, че сумите му се дължат. В конкретния случай това е така, тъй като на жалбоподателката е определена пенсия с разпореждане №**** от 30.11.2004 г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване. След този момент лицето е било със съзнание, че сумите му се дължат на годно основание и в определения от компетентния орган размер. Без значение за преценка на добросъвестността е дали това отношение се дължи на неправилно преценка, на фактите или на правото.

С оглед изложеното, се налага извода, че оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник е постановено в противоречие с материалноправна разпоредба - чл. 114, ал. 2 от КСО, поради което и на основание чл. 146, т. 4 от АПК, същото следва да бъде отменено в тази част.

На основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателката следва да бъдат присъдени и направените разноски в производството в размер на 250 лв. -възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №5008103814 от 13.07.2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, в частта с която е отменено разпореждане №5008103814 от 30.03.2009 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване относно прилагането на чл. 114, ал.2 от КСО.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.С.П. ***, против решение № *****/13.07.2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, в останалата част.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр. Перник, да заплати на С.С.П.,*** сумата от 250 лв., представляваща разноси в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/